

VOIESCE SI VEI PUTÈ.

	Capit	Distr.
Pe săpt	— lef.	128 — 152
Pe șase săpt	— "	64 — 76
Pe trei săpt	— "	32 — 38
Pe un săpt	— "	11 —
Un exemplar 24, par:		
Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —		
Pentru Austria " fior. 10 v.		

ROMANULU.

Redacțiunea, Strada Fortunei (Cainata) No. 15. — Articolele trimise și nepublicate se vor lărgi. — Gerant respunzător ANGHELU IONESCU.

REVISTA POLITICĂ.

BUGURESCOI ²⁴ Priarul.

Făcurăm cunoșteții eri că majoritatea Adunării a voită să ţine ședință astăzi, că d. prim-ministru s'a opusu, suptu cuvântul că este ostenitul și că Adunarea s'a supusu.

Ca devotă regimului parlamentar, avem dată să protestă contra acestei supunerii a Adunării. Prin ce neînsele să distracțiune a putut majoritatea Adunării se comită eri uă asemene mare greșală? Dacă ea a cerutu se ţie ședință astăzi, cauza a fostu că numai are de cătă 3, 4 dile lucrătorie, că interesele cele mai vitale ale țării o obligă imperiosu a nu serba inviuare fără da soluțione cestiunii clăcașilor, și că, totu acele interese ceru se nu se resolve fără uă desbateri seriose care se serve de luminaire pentru toți cei interesați și caru suntu în Adunare, și n'au luat parte la desbaterile particularie ale domnilor deputați. Cumă daru, anca uă dată, majoritatea Adunării a pututu comite greșala politică d'a se supune voinei d-lui prim-ministru s'a lovi astu-fel și regimul parlamentar, și interesele cele mai mari ale națiunii?

Ministeriul are dreptu a cere de la Adunare amânarea desbaterii unei cestiuni, suptu cuvântul că n'a studiatu-o anca. Aci însă n'a fostu așa; sci ministrul n'a dicu, și nu putea dice, că n'a studiatu cestiunea clăcașilor, n'a pusu înainte nici chiar celu-laltu argumentu ce l'a posu adesea, adica că Camera se-i lase uă di pe septembra spre a se ocupa de administrație, de interesele generale. Ministrul eri a refusatu ședința suptu cuvântul că este ostenitul; și Adunarea s'a inclinatu naintea lenii d-loi ministru. Protesfam daru, în favoarea principiului celu puținu, protestam pentru luminarea vizitorilor ministeri și vizitorilor Adunării, — dacă poporul român va voi, și va sci se voiescă a mai avea Adunări, — protestam pentru a constata că uă Adunare trebue se lovescă lenea éru nu se se incline naintea iei, și că ea avea eri și dreptul și datoria se ţie ședință și se lase pe d. ministru se se resete în lenea sea cătu va voi.

Acestă datorie implită, se facem cunoșteții majorității Adunării că măne este 13 Apriliu. Această țifră trece cării avându pieze rele. Ei bine, în măna majorității etă a lovi această superstiție, a o spulbera s'a face anca ca 13 se fi punctul de plecare alu celi mai mari și mai temeinice fericire a României. Se dea adeverata și dreptă soluțione cestiunii clăcașilor și prin acesta se voru sdobi armele tutoru inimicilor, se va face și intemeia înfrâptirea tutoru claselor societăți, și ea va intemeia libertatea întru și va sili pe străinu se respecte uă națiune de 3 milioane sciindu că ea conține 3 milioane de frajă, gata aperi pentru aperarea pământului loru, a drepturilor și libertăților loru.

Se trecemu acumu la scirile din afară și se dăm séma despre cele ce ne spunu foile străine, cu atâtu mai multu cu cătu scirile din afară despre cari avemu se dăm séma suntu în cea mai strânsă legătură cu cestiunea clăcașilor ce va incepe măne Adunarea s'o desbată și care pe Mercuri

va fi chiamață a o resolve să a otără astu-felu fericirea seu nenorocirea a intragei, și repetim cuvântul, a întregei națiuni române.

Puterile semnătore trăsătrui de la Londra de la 1852, în privința Danemarcei, s'a întrunitu éru la London în conferințe spre a resolve din nou acăstă cestiune.

Dăsta dată a fostu chiamață a lui parte și celu laltu împriținut mare, confederațione germană, și ea nu s'a alesu dreptu reprezentante pe una din cele doue mari puteri germane, cari au pretinsu și pretindu a exercita igheemonia asupra Germaniei. Francia a priimitu negreșitul a lui parte la a ceste conferință; însă nu trebuie se uită că Napoleon III, prin epistolă sea către Duca d'Augustenbourg, a declarat că respectă și va respecta voia poporului germanu; că mai în urmă ministrul lucratilor din afară alu Franciei a datu se se înțelégă, destul de lăptă, că cestiunea acestă ar trebui se se otărască prin votare de către înșii locuitorii, proprietarii celu adevărați ai Ducatelor.

Se nu uită că anca că Danemarca suntu despărțiti de reprezentanții Danemarcei prin sănge omenescu.

Se nu uită că anca că Danemarca a refusatu d'a face concesiuni peste otzrele stipularilor de la 1852, și că este ciliță a refusa, căci, pădându Ducatele amândoue, ea remâne atât de strămporată în cătu nu va mai pute trăi; ea va deveni atunci cea-a ce este eroica Grecia, cari a fostu constituită de către inimicii poporilor, astfelu în cătu se-i fiă peste putință a trăi; și vedem uă în adeveru că nu trăiesce, și că chiaru acumu se svircolesce în cornușere și anarchiă ce suntu fatale bôle ce trebuie se băntue uă națiune cărea-s nu i s'a datu putință d'a se desvolta.

Aceste aduse aminte, rugămu pe cititori a nu uita feluritele interese cari unele osebescu și altele întrunescu între ele pe Austria, pe Prusia, pe Rusia, — căci și ea are drepturi de moscenire asupra Ducatelor, — și pe poporul germanu, și trecemu la scirile ce ne dau foile străine.

Eacă ce dice Independența Belgiei, (17 Aprilie) făjă care trebuie ascultată, căci este unu organu amicu alu Rusiei și este adesea și deslu de bine informată:

"Danemarca va refusa de a merge mai departe de marginile învoirilor de la 1852; Prusia va reclama despăgubiri; stătudinea Austriei va fi incurcată și incurcătoră; Dieta germanică, în fine, va veni să adauge confuziune. Misuna lordului Clarendon aru avè de scopu se găsescă unu remediu finală l'acăstă confuziune. Ea aru avè mai u séma de scopu speciale și mărginitu de a pregăti unu acordu între cele doue puteri occidentali pentru a impiedica prin acțiunea loru comună incercăturele pe cări ne isbendă conferință n'ară putea de cătu a le înțalpi."

De la Independența se trecemu la diariul La France a le cărui-a cu evințe, adesea înginate numai, și mai multu cu cătu scirile din afară despre cari avemu se dăm séma suntu în cea mai strânsă legătură cu cestiunea clăcașilor ce va incepe măne Adunarea s'o desbată și care pe Mercuri

buitu se se convingă că va trebui negreșitul se caute soluționea afară din stipularile diplomatici in fință. I-a fostu lese se recunoscă că Franția căndu a propusu a se consulta voiața porțajilor în casul căndu învoirele de la 1851-52, atât de tare compromise de evenimente, n'ară mai fi prin putință a se măntine, n'a avutu altă dorință, altă ambicioare de cătu a restabili pacea pe uă temelă tare și trainică."

Deci, care este acea temelă? A spus-o Napoleon III prin epistolă sea către toți domnitorii: "Totu edificiul este săptu de ideile cele nove și de revoluționi, și prin urmare, de voimă pacea, trebuie se reformă totul cu bine, de au, va fi constatat că Francia a voită pacea și cele-lalte puteri resbelul, și resbelul celu mare, celu uriașu alu națiunilor." Acestea au fostu evințele roșită, scrise în luna lui Noembre de Napoleon III, și se seie că dacă congresul propusu de elu a cădutu causa cea de căpetenie a fostu Englerat. Se scie că d'atunci a domnii cea mai mare răciela între cabinetele din London și Paris, și anca c'acea reciela crescuse aproape de ger.

Acoste aduse aminte, se ne mai aruncăm ochii pe diariul La France de la 17 Aprilie.

„Francia primește a sua dreptu punctu de plecare convențiunile de la 1852, daru nu și face ilustranu asupra piedicilor ce măntinerea loru trebuie se înțimpine, și dacă voru căde, (stipularile) Francia doresce se nu se mai reneapă furesta sperioșă ce s'a facutu de la acea epocă, între aspirările contrarie ale Alemaniei și Da-

nemarcei." Cându doue guvernamente, atâtă de considerabile, se punu in raportu direptu, prin mijlocirea celor de căpetenie omeni de Statu, este învederat căcăstă nu este unu săptu isolat, nici că se raportă numai la unu interesu special."

Acoste credem că suntu d'aujunsu spre a areta, celor mai încăpăținăți că se pregătesc evenimentele cele mai uriașe. Si cu cătu aceste evenimente suntu mai mari, cu cătu ori cine vede, că tōte aceste evenimente au se se petrecă in mare parte in jura-ne, și la noi, căci aci este Orijente, aci este Russia, și Austria, aci este Ungaria și Polonia, aci în sfîrșit este Dunărea și cu gurile ieii în marea Negră, cu atâtă devine învederat că s'apropia acelu momentu, ce-lu anunțiamu de săptu anu, dicendu Românilor că „poziționea nostră geografică și ginta nostra, ne ordină, „se fiu séu se nu mai fiu!“

Si ce vedem uacum? Opiniunea publică în Europa ne este contrariă, ba anca ne desprejuesce, căci de la intrarea în teră a esilaților nici guvernele, nici națiunea n'au făcutu nimicu spre a o măntine în favoarea noastră. Opiniunea publică în teră neconținu sugrumată; tōte cetățile noastre naturali ne căutate, și organizația armatei nu numai ne făcută daru chiaru legea ne sanctionată. Deci, dacă Danemarca a cădutu fiindu că s'a răgișmatu numai pe armata regulată, ce va fi de no: pe cămpia luciu? Tōte puterile țării störse prin uă luptă neconțină între libertate și absolutismu, și astă-di, căndu cei mai luminați ar fi fostu în ajun d'a sdobi absolutismul prin cestiunea clăcașilor, și vedem uă amețindu se de siopte și făgădueli perfide și stupide, lăsându se se li se lege ochii de către mănele cele mai nedăbace și necurate, și mergându dreptu în prăpastia, fără vedē, nenorociții, că se perdă nu numai ei, ci că perdu pe copiii loru, și pe lărgă moșia loru cea mică — da moșia loru cea mare, — voru perde și moșia cea mare. S'acesteia le dicem și pentru deputați și pentru guvernă. Cei d'auteniu se dice căru ave copilăria a crede că de nu voru vota dupe cumu cere și legea și situatiunea, votul ce voru da va fi respectat; și celu laltu se dice căru fi credându că Luni, și Marti, și Mercuri, călcându tōte legile și politice și economice, va putea se se urce pe ele și se iersă la Jimanu. Si noi dicem tutuor că cine se urcă pe asemenea derimatui s'afunda și more-

asficiatul; și mai dicem tutuor că de nu vomu merge cu toți, cu toți în unire, în cea mai mare unire și pe calea cea mare și dreptă, pe care va fi sicură și generale.

C. A. R.

Publicam următoria scire telegrafică a fi diariul Wanderer. Ea este neadeverată, o scim celu puținu, căci anu fi avutu noi asemene depesă; o scim căci guvernul ar fi avutu asemene scire și ar fi comunicat-o națiunii. O publicam inse, fiindu că se scie că scirile cele ne adeverate suntu totu deuna semnul unei situaționi a-normale, complicate; suntu provostră folositore pentru cel cari nu suntu morți și potu prin urmare a audii și mai cu séma a înțelege. Aceste diso, ecă depesă cea ne adeverată.

„Comandanțele trupelor ruse din Basarabia a priimitu ordinea positivă a intra in Moldavia. Aceasta s'a și comunicat comandanțelui do orașu alu Iașiului. Agitarea este nemarginată.“

— Paris, 17 Apriliu. Monitorul publică Convenționea închisătă între Francia și Mecsicul, prin care se regleză condițiunile ocupării. Francia voru evacua, cătu de curindu va fi cu puținu, Mecsicul. Uă legiu de străini, în numeru de 8000 bătrâni, va remânea in timpu de 6 ani in teră. Ori unde garnisona nu este esclusivă mecsicană, comanda va fi a francosilor. Începându din luna lui Iuliu, Mecsicul va avea purta cheltuielile pentru trupele ce s'afflă in teră. — Suma despăgubirilor ficsată până acumu este de 270 milioane franci. Mecsicul va plăti anuale uă sumă de 25 milioane. — Uă comisioane va regula despăgubirile ce se cuvinu supușilor francesi.

— Paris, 18 Apriliu. Monitorul publică uă epistolă a împăratului către Ministerul de finanțe, d. Fould, cu dată de 15 Apriliu. Fericita deslegare a cestiorii Mecsihane face pe împăratul a dori ca tera se profite din cea d'antetă restituire a cheltuielilor de rezbelu printu reducțione a impositelor. Împăratul invită dărū pe domnul Fould a desființa a doua decimă de înregistrare. Această mesură, adăugă împăratul, in unire cu speranțele de pace, cari ajungă din di în di mai sicure, voru contribui, o speru, la dezvoltarea prosperității publice.

— Warszawa, 17 Apriliu. Unu ukasă imperialu ordină emisiunea de duplicate a bonurilor ipotecare furate din Camera tesaurului; emiterea se va face de către asociația creditului fonciarul alu țării.

— Newyork, 6 Apriliu. Congresul a declarat în unanimitate, că nu poate recunoște a se intemeia uă monarhia pe ruinele unei republice americane suptu cooperăriune unei puteri europene.

— Aleksandria, 10 Arilu. Ambasada iapanesă s'a imbărcat astă-di împu- tru Franta.

CESTIUNE CLACASLORU.

III.

(A vedea No. de la 11 și 12 Aprilie.)

Ori ce dreptu trage dupe dñe, sună uă datoriu, uă obligație și aceea obligațione implică unu dreptu.

Cautem dice:

„Cumă că Moldova, dupe descărcarea lui Dragoș, a fostu moșie moștenitorie, numai căte la unu Domn singur, arăta destul de luminatul a-tău hronografie noastră, cătu și hrisovale Domnilor celor vechi: căci locuitorul cel nou ai Moldaviei nu a-

putută se-și alărgă moșile a nume și se le ia în stăpniere, ci după vîțea fiese căruia le-a dat domnia boerii, dărindu-le și sate și moșii. Si adeverul pricinii acestia îl întârescă tot te hrisovale nemurilor celor vechi din Moldova, care le au pentru stăpniere satelor și ale moșelor lor, dintre care se vede că sunt numai danii, pentru care nu se mulțumescă dărnicie Domnilor.

„Si pentru ca se se vadă mai multă, etă că am adăugită a pune accea și acestui hrisovă, pe care l'a dat Stefan Voievod cel mare lui Teodor Cantemir, strămoșul nostru, care se cuprinde în acestu chipă:

„Fiind că Teodor Cantemir, părăsă laboul de la Chilia și de la Smil să arătă într-o apărarea acestor cetăți, ca uă slugă credinciosă și ca unuști vităză ală Crucii lui Christosu,

„impotriva năvălirilor turcescă și tărescă; înse pe urmă cu voia lui Dumnezeu, mărturescă că aderără amu disiu. Si, ca se pot înțelege mai bine limba românescă, voi face se vorbește pe boierii de septu domnii din Fanară. Eacă dară ce dică și:

Hrisovul lui Alesandru Moruz VV. și Magazul boierilor.

Pentru sporirea boierescului.

„Dreptă aceea, și cu totă dreptatea nemul boerescă, care se jărtăseste în slujbele țerii se cuvine și avă dreptă slujbi de la săteni, ca se nu vie spre cădere, ne avându și ajutoriul acesta; otărime dară, ca se se facă și hrisovul domniei mele intocmai după puncturile arătate, ca în vremea vîtorie se se urmează nestrămutată slujba aceasta ca o legă și pravilă, dar incă și prononiile către are cinul boeresc, prin puncturi și obiceiuri se se păzesc.”

1805, Ianuarie 3.

(Etă Ansoraua Divanului țerii).

„Pră Înălțate Domne!

„Cunoscute suntă înălțimile tale jertările colori pururea credinciose ale noastre slujbe, în totă vremea, atâtă către sevărările prea inaltelor împărați porunci, căru și către ale pământului, și a lacitorilor țerii trebuință. Neînălțuită este de toți că acestu cină a boierilor rădică sarcina pământului într-o întimplărire, stându față și înainte la implinirea împăratilor și domneștilor porunci până cea mai de pe urmă și la întimplătoare jertfă a vieții. Vejdute suntă de către toți măritele de astă-dăi a cheltuelilor dupe următoria din totă lumea într-o scumpă. Locitorii Moldovei, în luminatele înălțimiile tale petrecă într-o mulțimă stare, și intru unu vîcă afericilor lor, căci sū dobândită și a dărilor ușurare, și a havalelor împărați osebită bună îndreptare cu a prea insulțul Devlet îndurare, și a înălțimii tale răvnitore nepregetare, totă cu înțeleptă chipsuire său pusă încale pentru dănsii.

„Ai înălțimile tale, smeriți, către Dumnezeu rugători,

„Veniamu Mitropolitul Moldaviei, Gerasim Episcopul Rămanul, Meletei Episcopul Hagiul. Si plecate slugi: Stefan Surza Logof., N. Roset Logof., Costachi Ghica Log., Costantin Bale Log., Costantin Greceanu velu Logof., Teodor Balș Vornicu, Const. Paladi Vornicu, Iordachi Roset Vist., Vasili Roset Vornicu, Grigoreșcu Surza vel Vist., Alessandri Iancu-Leu Vist., Dumitriku Ghica vel Voru, Dumitriache Sturza vel Voru, Manolachi Dimachi Voru, Răducani Roset Hatmanu, Alecu Balș Agă, Iordachi Catargiu vel Spat., Iordachi Balș vel Vornicu, N. Balș Vornicu.”

Acum că am constată datoriele biruitorilor de moșie către Stat, se vedem că erau și datoriele acestor biruitori către cei biruși, către cei robii pământului boeresc; și, înalte cuvinte, care erau drepturile lor.

„Un omă ore cine dacă va săraci și va slabii de nu va mai putea se-și lucreze via, și curătura, și ocină ce va avea, și când va fugi de se va înstrei, atunci acea ocină se sic pe séma Domniei, și a stăpânlui alu cui va fi locul aceia sa o fie și sa se răda ce fi. Erau de se va întorce acel omă și va veni la locuș, atunci se nu abă niminilea trăbă cu ocinele lui, ni i se i se ia ce altu nimica, ci se fie în pace.”

(Îndreptarea praviei lui Matei Basarabă).

Si cine ne-o spune acesta? pravila ca mare ce să facă în timpul lui Matei Basarabă. Si ce este acesta pravila? Lasu s'o spue Cantemir căci și în Moldova totu acea-asi pravila să facă de emulul lui Basarabă, Vasile Lupu:

„Pentru aceia și la Moldoveni său facă două pravile, una scrisă, care este întemeiată pe canonele împăratilor Rămanesci și Tarigradesci, și pre-canonele sobrelor bisericesc. Era altă nu scrisă, care se pote dice ivirea să apucare a nemului: căci se și dice ia limba nostră, obicei, cu cuvântul slovenesc.

putută se-și alărgă moșile a nume și se le ia în stăpniere, ci după vîțea fiese căruia le-a dat domnia boerii, dărindu-le și sate și moșii. Si adeverul pricinii acestia îl întârescă tot te hrisovale nemurilor celor vechi din Moldova, care le au pentru stăpniere satelor și ale moșelor lor, dintre care se vede că sunt numai danii, pentru care nu se mulțumescă dărnicie Domnilor.

„Si pentru ca se se vadă mai multă,

„Iuse, pentru că aceste obiceiuri ne gindu scrise, de multe ori le căle și le schimsoare judecătorii cei strămbi: pentru aceia Vasile albanitul (Lupul) carele a fostu Domnul în Moldova în vîcului trecut, a pușu omeni bine în cuvință și pricepută la pravile țerii de aă adunată la unu locu totă pravile țerii, cele scrise și cele ne scrise, facându dintr-o densă uă carte osebită pentru pravile, care și până în diua de astă-dăi este pentru judecătorii Moldovei așa dreptădupe care judecă dreptă.”

(Scrisoarea Moldovei de D. Cantemir pentru pravile țerii.)

În facia mărturierilor tagme înregi a nemul boerescă, în facia declarării, și potu dice a sentinței pravilei plementului, ce devină afirmările ce le-ai făcutu dumneata, d-le Arsaki,

în facia nu numai a țerii ci a Europei întregi, că proprietatea la noi, fără excepție, a fostu și este alegiale? A! d-le Arsaki, crede cămă fostu nevoită, și amară nevoită, potu dice, că se deschidă gura, ce amu liniutu-o înclastă săpte ani întregi; crede că numai cându v'amu vedută în marginea prăpastiei, cu ochii legăti, gata

d'a trage dupe d-vostă națiunea întrăgă, datoris către Patria mea m'a

silitu se nu me mai îngrijescă dacă

cuvintele mele ori se învergnește pe

unii, și ori se facă se roșescă pe

alii, precum pe dumneata, d-le Arsaki,

pe care amu fostu obiceiuită se

te respectă ca individu, și se te respectă cu atâtă mai multă că ai părolu albă, cumu ar avă părintele meu

dacă er trăi.

Epoca Fanariotă.

În Europa Occidentală feudalitatea fu slăbită în parte de monarcia theocratică. În urmă ea fu supusă de monarhie ereditară, și, în fine, sfârmată de totu de democratia. La noi, unde monarhia ereditară nu putu se devieă credință națională, seniorii feudali, boierii se stabili într-o neconveniente loru lupte d'a pune piciorul, măcaru vă di, pe tronul Domnescu. Se rui-nără pe denești și țera, se stermină într-o liniști, și se făcură ei enșii călăudu-năvălirilor străine în teră.

Cantemir și C. Brâncovenu făcură cele dupe urmă încercări ca se înțemeieze ereditatea și independența naționale, dară boierii și părăsiră, dacă nu-i trădă, ca se le pătuă locul.

Tera era mai totă rebită de boieri. Stră-

lucita biruință a Turcilor pe Prută

făcu pe Sultanu se credă că semi-luna

eru s'a înălțat, și elu se puse pe luce

d'a reduce Principatele în pro-

vineție turcescă. Mavrocordatii, fanarioti îndrăsnești și dibaci, se însarcină

cu acea misiune. Ca principi, cându

în Muntenia, cându în Moldova, strică-

re mai aniești osci. ea țera, dându-i

gărbace în locu de arme. Remăsesese

înse uă putere care la uă ocazie

ar fi putută se strice totă opera în-

cepătă de Fanarioți; acea putere era

boierii cari, întăriți în culeile lor, și cu mi-

de robi, cu bogății încă forte însem-

nate și cu multimea de clienti, puteau

într'u di, cându țera s'ar si deșteptă și

desgustătă de guvernamentul fanariotu,

se se scole și s'aruncă pe Greci în Du-

năre, cumu se întăpătase în mai multe

rinduri. Grecul, cu ieșința lui bi-

zantină, veju înălțată unde era buba

boierului și suplu masca umanității de-

cretă emanciparea vecinilor să a Ro-

mânilor, adică a sclavilor.

O, Bizanția nemuritoră! ai fostu

și vei fi modelul incomparabile alu

tutoru perfidiilor, alu tutoru nelegui-

rilor, alu iutoru mișcelor! căci pe

cei altu de cătu pe tine te imitează

astă di acei ce suptu masca patriotis-

mului, alu liberalismului și alu umani-

tății, injuga poporele și le atrage la

mormântul lăsându se credă pe cei

tempăti că-i duce la mintuire!

Nu scu ducă abusul d'a vinde

pe terori deslipiți de moșia incetase

înaintea Fanarioșilor, și fu într-ade-

veru efectul decretului lui Mavrocordat; cea ce puternu înse afirma este căcă reformă nu deslegă cestiuane emaucipării țeranilor, și că efectul celu mai simțit fu că țeranu remasă la discreționea nu numai a boierului, dară și a administraționii grecesci, și că astăfel se luă două pei dupe uă bă. Boierii cei vechi cădură suptu persecuționea grecescă și fură înlocuți de alii noi cari, uniti cu guvernul, spătară băta suptu totă modurile. În totu timpul fanariotilor ce se simte mai multă este că feudalismul occidental dă locu

feudalismului turcesc.

În timpul Domnilor naționali Domnul este biruitorul, seniorul boierilor; înse dupe principiile occiden-

talii nu se amestecă cătu de pucinu în

administraționea moșelor, nu vine

nici uădată se infirme deputurile ste-

pării moșiei. Domnii cari veniau de

la Istanbul, nascuți său educați nu-

mai scolo, erau imbuiți d'altele prin-

cipie; și în cea ce privesc proprietatea se veДЕ în totă decretele loru

ca o consideră că a Sultanului, re-

presințante pe acestu pământu alu lui

Alah. Astăfel suntă decretelor în care

chiemă pe toți Români din străine-

itate, ba chiaru pe străini dându-le

voi se se așeze pe ori ce moșia ar

voi și cu condiționile ce domnii re-

guileză; astăfel decretul se locu-

torii dupe moșile străme de cătu

dijma, și daca boierul acelei moșii se va impotrivi ispravnicii suntă or-

donati și executa.

Se înțelege de sinești că unu gu-

vernământu cu asemenea principiile, și

care a dăinuită aprópe unu secolu, a

trebuită se educă uă mare confuziune

în condițiile proprietății și uă mare

confuziune în ideile și în simțimile

de proprietate. Cu totă acestea, con-

fușine nea mersu pînă acolo ca

se nege celu pucinu în faptu dreptu

țeranului asupra ocinelor ssle:

Intrebă pe toți omenii de țera, pe toți,

boierii ce și-ă căută moșile loru

înaintea regulamentului, dacă a putută

veni vă dătă boierului ideia ca se

ie țera, livedea său ori ce coprinsu,

ori ce ocină a țeranului? cei lacomi

organisarea judecătorescă. În scopul dă se face dreptate, așa de a se da fie căruia ce este alături, să a facut și organisarea judecătorescă care nu este altă de cătă a crea să combinație părțile care sunt trebnitorie pentru ca cu dăunile, ca cu nisice instrumente, să se poată dobândi scopul acestorit. Dacă până acum cu toți ne amu plânsă ca nu avemă dreptate în țără, pricina de unde isvoră acestu reu vine în mare parte de la instrumentele care nu erau atât de bine organizate cătă se conrespună pe deplin la acceptarea noastră, la populu pentru care au fostu creata. Uă mai bună organisare a acestor instrumente, uă adăugire de nove rugini a căroru lipsă aducă simțirea în funcționarea întregului corpă ală justicii, este acea ce caracterizează mai cu osebire nouă organizare judecătorescă.

Părțile din care se compune întregul corpă ală nuoii organizații judecătoresci sunt judecătorii de pace care dău cărți de judecătă sau de pace, judecătorii de judecătă care dău sentințele, juriul care în materii criminale spune dacă cutare omu este vinovată sau nu, judecătorii comerciali care ienă parte la toate afacerile distre comercianți. Curțile de apelă sare dău otărările definitive și, în fine, Curtea de Casătua care otăresce otricându-se înțărându-otărările date și privilegii nu numai pădurea legilor și dreptălor aplicarea, daru și pe toți agentii inserției cu acătă mare misiune.

Organisarea judecătorescă cuprinde în capitolul I mărele principiu ală deosebirea celor trei mari puteri ale Statului, așa cumu se astă prescrisă în Convențione: puterea legislativă, puterea executivă și puterea judiciară. De multă a țisă Montesquieu că „totul, așă și pe deputu gându-oacătă omu...” său exercita aceste trei puteri, acea-a de a face legile, acea-a de a executa rezoluțiile publice și acea-a de a judeca crimele său pricinile din trei omeni. Amă vești cătă a fostu de reu căndu Domnul din Fanară intrună în mâna lor aceste puteri, scimă cu toți cătă amă suferită căndu aceași rendușă a fostu statutoricită în totu cursul duratelor Regulamentului organizării: săcumă căndu puterile suntu cerută prin actul nostru constitutiv se fie separate, vedemă bine cătă este de reu căndu agentii puterilor, din firelor destinate a fi separate suntu, și în legislativă și în administrație și în magistratura. Incompatibilitatea între agentii acestor trei deosebite puteri s'a cerută și s'a ascernută de Adunarea legislativă într'u lege făcută de dănsa, daru ne sancționată și ne promulgată încă de puterea executivă.

Sewnalându ană vădată acestu viu că s'a incubată ca și vermele în rădăcina plantei, la rădăcina arborului cu trei ramuri cu care simbolismu puterea publică din România, nu putemă se trecemă cu vederea contradicțiunii monstruase în care a căndu autorul legii organizării judecătoresci, cumu și înșă Adunarea legislativă care o așă desbatută și primiță. În adeveru, ce felu de separație s'a introdusă între puterile publice căndu s'a priimă articolu 1, care dice că justicia se va dain numele Domnului și articolu 4 că toți funcționarii judecătoresci se voru numi și inițiatori de Domn. Ce felu de independență judecătorescă aru și fostu acea-a daca săru si priimă și propunerea guvernului ca judecătorul, intrându în funcționare, se adaogă la jurementul ce are a face și cuvintele că va fi credinciosu Domnului.

Dară in articolele 1 și 4 ale legii de organisare judecătorescă nu vedemă numai amestecul puterilor chiar la capitolu loru, ci și uă lovitură de morte dată mărejui principiu de suveranitate și de putere, care alcătuiesc astădă temelia cea mai neclintă a so-

cietăților moderne, „Administrație justicii,” dice d. Henry Celliez“ așă atribuțiunea său conservaționă se căreia cetășenă de lucrul ce legiuță este ală lui, este ună atribuță esențială ală suveranităței; numai singură suveranul are puterea de a face legău, de a o execuță și de a sili pe cetășenii ca se o execuță. Că apoi, poporul este singură suveranu; totă dreptatea trebuie se purcedă de la popor.” Aceste este principiu care s'a lovită pătiminduș ca dreptatea se se dea în numele domnului, ca judecătorul se fie numită de Domn. Căndu în înșă Rusia suntu judecători pe care-i numescă poporul, apoi ore cuvinte se că în România se i numescă pe toți Domnul?

Domnul are se numescă judecători. Aceasta este disposiționă generală din capitolul I; în capitolul 2 se organizase judecători de plăști, în ală 3 judecătoriole de judecătă, în ală 4 justiția comerciale, în ală 5 Curțele de apelă, în ală 6 Curțile și juriști, în ală 7 ministeriul publicu, în ală 8 grefă și ceilalți agenti judecătoresci, în ală 9 recuzaționale judecătorilor de plăști, a judecătorilor și grefierilor de la Tribunale și Curți, în ală 10 admisibilitatea și înaintarea în funcționare judecătoresci. Aicea s'a pusă articolul cu de acumă înainte numai doctorii și licenții în dreptă potu se fi numiș judecători. D. D. Visescu, Iorgu Ghica, a combatută acătă disposiționă salutarie, ca una ce garantează sciință și capacitatea în acăi chemăți e ne da dreptatea; înse d. Costaforu a susținut-o cu multă succesa și Adunarea a incuviințat-o, dându în art. 172 invocarea ca de o camă-dată și pănu se va tumulți numerul persoanelor cu deplome în dreptă se se poți priimă în posturi persoanele care voru fi avându 12 ani de serviciu sau celu puț nă 3 ani în funcționari mai înalte.

Capitolul ală 11 se începe cu declararea incompatibilităței la toți membrii Curților de apelă; însă Adunarea a amânată punerea în lucrarea acestui principiu de independență pănu peste 6 ani de la promulgarea legei. După aceea vine capitolul 12 despre ordinea ședințelor, ală 13 despre introducerea și instrucționă causalor, 14 despre incompatibilitatea, disciplina și revisiună judecătorilor, 15 despre congedii și vacanță și în fine 16 abrogarea legilor vecni stîngătoare de materiile cuprinse în acătă nove lege, și ală 17 despre încreșterea Curților de criminale.

Statoul justiciei s'a priimă de Adunare după cumu urmășă:

A. judecătoriole de plăști:

Pe luna.

	Clasa I, clasa II, clasa III.
Judecătorul.	600 500 450
Adjunctul.	450 350 300
Grefierul.	400 300 250
Fie care copistă.	250 200 150
Fie care aprodă.	150 100 80
B. Judecăt. de judecătă:	
Președintele.	1200 1000
Vice președintele.	1000 1000
Judecătorul.	900 800
Jud. de instrucționă.	1000 900
Supleantul.	700 600
Procurorul.	1000 900
Substitutul.	700 600
Capul portăreilor.	500 450
Unu portărelu.	450 400
C. Curțile de apelă:	
Președintele.	2400 2000
Judecătorul.	2000 1600
Supleantul.	1400 1200
Procurorul.	2000 1600
Substitutul.	1000 900
Capul portăreilor.	700 600
Unu portărelu.	650 500

Dupe terminarea acestei legi, mai mulți onorabili deputați așă cerută ca se procedă la votarea ei în totalitate; însă d. ministrul ad-interim s'a improvizată fără ca se fi putută da vre unu cuvînt plausibile pentru acătă ciudată conduită. Sperămă că la discuționă generală nu va reveni cu ob-

servaționă gramaticale asupra unor frasă care se pară domniei sale, cumu insu și dîse, ciudate; însă care în eșeu să cele mai naturale și mai lese ne de înțelesu.

Radicându-se ședință, d. Dimitrie Ghica a propusă ca Adunarea se șe ședință și în dia de Duminica Floriilor, ca se se iea în desbatere proiectul de lege rurală. Nu scimă pentru ce sălă pripire. Așă nu scie d. Dim. Ghica vorba Românilui că cine se prepesece se părlescă? O scie, de bună semnă; daru se vede că a voită se nu se începă desbaterea cestui rurale în cea d'antă și a septămânei patimilor, mai alesu ca acea că s'a înțemplată se fie și 13 a lună, uă cifră fatală! D. primă ministru iefușandu a veni la ședință și chiaru în dia de Florii, Adunarea a ștăvăță ședință publică pe luni, 13 Aprilie. Amă avută noi, costi de la 1848 unu 13 Septembrie, făcă cerulă ca se nu mai avemă și unu 13 Aprilie. I. I.

Despre tribunalul civilă Ilfovă secțiunea III.

(Vedă No. de eri.)

Aci se îscă partea imorală a tabloclu, procederea criminale a funcționarilor, uă sumă de interes suntu în jocă pe sfârșirea cătă la secțiunea III, unuia i se vinde casa; celal-altă voiesce a o vînde de bună vînă cătă mai fograbă pentru ca se împacă pre usurariul care lu-a împrumutat la nevoie și acumă la termet ilu su-grumă; altulă stărușee ca se se însinuă secestri cătă mai neîntărișătă pînă se nu prindă de scire debitorul neonestu și înșelătorul cării a alergat la buna vînă și a împrumutătorul căndu a avută nevoie și acumă umblă se-ștă înstrăinește starea fraudulosă. Mai încole, uă sermană femeia, numă a cinci copii, plângă în pretoriu rugăndu-se cu milă a se ardica secestri de pe casele-ștă proprie, secestri pusă de creditorul bărbatului desfrântă cără părăsitu femeia și copii și a căduță în grele datorie trădendu fidelitatea conjugale și amărea părintescă. Acolo mai în fundul saie unu bietu moșnegă fărană vine regulată de la 9 ore de dimineață, săde pînă la trei, apoi se duce și a două-di începe erăște a făcută în prediuă; elu a venită cale de două trei poste pe josu ca se céră la tribunulă înțărarea unu actă pe care în vanu ilu adastă de uă septembra.

In acătă luptă a intereselor care deruge din cea păstea mesură însărcinare a tribunalelor, victoria va fi a celui mai dibaciș, a celui ce va striga mai tare, a celui ce va sci se corumpă moralitatea scriitorului său se surprindă consință judecătoriului. P'acelu moșnegă, p'acea femeia sermană pe cari nu-ștă asculta nimeni, i-a observată deja unu omu ceteșători, cu plămâni puterici, deru cu moralitate subredă; aci avocată, aci mijlocitoru la feluri de întreprinderi se apropie cu unu aeru de familiaritate de judecători său de grefără, le spune ce-va la urechi, apoi le întinde măna amicaliute și funcționarii îi respunde de multe ori numai din delicateță. După acea-a intră în vorbă, ca din întâmplare cu moșnegul său cu femeia, îi întrăbă de părurile lor, le promite a totu-pufințele, cumu dice, ajutorii ală său, le smulge cătă poate mai multu, se insinuesce pe lingă judecător și le severășesc afacerea loră. Altulă devine obosită prin nemersurata sea stăruină, unu ală treilea dă međie de prevaricăriune și severășesc unu faptu criminale implicându totu de uă dată și pe funcționari.

Nu scimă decă funcționarii tribunalelor secțiunea III-a, începându de la președinte și pînă la copistă, de căndu s'a însinuată tribunulă și pînă astă-di, așă căduță verău data în tentaționă corupționă; eu unul năștiută pută se amă uă atare scință de cătă numai în urma unei sentințe judecătoresci, éru decă astă-di mai micu cuvîntu temeinică de propusă, eu singură i-aș denunță. Cu toțe acestea faptul este cu putință și de acea-a credu de a mea datorie ală face cunoscătă spre a întâm-

pina reulă, arendă că mersula fată ală lucrurilor conduse la corupționă suntu departe dă o justiție; nu evo să acescătă care va aproba verău data abaterea funcționarilor din ale loră datorie, său care se va areta indulginte către unu funcționar abătă. Scio că virtuile catoniane suntu rare în timpurile noastre și cu a năstră educaționă moscenită din trecut, vedu prepasti și spălă causele ca se ne putem să feri de ea.

Interesele cele mai scriore suferă din cauza intărărării ce intempișă lucrările secțiunii III, căci, de și este enormă numărul hărților ce se lucră, precum și se probă prin mai susu aretele cifre, totu și nu s'a putută multamătătă de drepturile, totu restamătăile. În luna lui Martiu amă găsită cereră de secestri data în Octombrie anul trecut și remasă nelucrate. Cu toțe acestea ce pote să mai urginte decătă unu secestri? Amă găsită acte de vîndare de păre spre legalizare de patru și de cinci luni și șnă nelegalizate. Cumu s'a întemplată de a nu remasă aceste acte așa de înțepătă de ore-ee altele intrate multă mai în urmă și-ă luată legalele loră cursu?

Acestea se esplică prin stăruină și influență caușătorilor. Celu ce a facută gură la tribunulă, celu ce a înfiruită pre judecători său pre grefără cu feluri de modură, acela-ștă terminată lucrarea și a plecată multamătă; éru omul celu neconoscăt, femeia sermană care nu pote vorbi, fărană pre care nu-lu bagă nimeni în semnă, rabdă, interesele loră se periclită și flindă-ca suntu omeni neconoscăt și cu nici uă pondere în societate, tăguinile loră nău nici unu resuță și nici năjungă la cabinetul ministrului.

Acătă imprejurare esplică unu fenomen care urmează neșperată a se ivi de căte ori dreptatea va fi drăptă și egale penitentă la tribunulă secțiunea III-a atunci interesele celor mai puterici și mai influență suferă dă potrivă cu a celor mai neconoscăt. Cei dantează înse că se strige a-cumă mai mulțu de cătă altă dată și astădi se esplică cumă se potă ivi nu mai multe plângerile, ci plângerile mai rezunătorie tocmai căndu tribunulă va fi mai nepărtinitor. Si érăștă tocmai căndu tribunulă va fi în nîse asemene condiționă, atunci cătă se lucrează mai puțină și se mărgă mai înțel, pentru că lucrădă cu mai multă atenționă și seumpetate, și așa ne astămă în facia unui rezultat anormal. Magistratul cel mai conșințios, cel mai imparțial al secțiunii III suntu acel cari voru nemulțami mai multă luna și voru da ocazie de mai mare critică, celu mai bun funcționar mergându la acea secțiune năreala altă perspectivă de cătă de a se co-rumpe de vă fi slabă, său dă trece de prostă și necapabile de vă fi conșințios.

Uă asemenea stare de lucruri pe linăgă acătă că este perturbatoră celor mai interese ale cetățenilor, este totu de uă dată și corupțioră integrății magistratului. Si efectul devenindu la rindul său cauza, corupționă magistratului va întreține într'u prăstă stare tribunalelor. Acătă stare estă prin urmare se desfăște serișă atenționă a guvernului, cu atâtă mai multă cu cătă pre să care ană se face din ce în ce mai rea, și acătă pentru cuvîntul prea simplu că lucrările tribunalelor se împlescă pe să care ană în proporție cu desvoltarea transacțiunilor. Imbutățirea înse, sau că se dică mai bine îndreptarea nu se face nici prin adresele cele mai înțelepte, ordinile cele mai aspre, decă mai pote și vorba astă-di de ordină adrește unei judecătorie, voru remane ne puse în lucrare, pentru că cei chiamați a le executa nu se potă lupta cu imposibilitatea. Eoră cine cunoscă p'acelu tribunale nu numai din auglile imi va condece că vînă-ștă în insu-ștă a lui organizare, și de vă fi sincer și inteligență va căuta se taia reulă din redăcină, adică va propune a i se schimba organizare.

Singurul međiu de îndreptare este împărțirea lucrărilor. Pentru acesta sfîrșit ar fi bine de s'ar puteă înșină notarii, mai mulți în capitale și în orașele cele mari, „Londra.“

și dă camă dată cătă unul de plasă pentru lăra. Totu ei aru pute se fiă înșineană și cu transcripționă ipotecelor. Acătă creaționă înse este peste putință în timpul de făcă; căci nu e de ajunsu pentru acătă ca camera se voteze uă legă și Domnitorul se o sancționează și se o promulge. Fără materiale nimici nu produce nimici, și pentru instituirea notariatului la noi ne lipsesc omeni cu cunoștere specială și întregi de caracteristici.

Se lasămă daru la uă parte acătă ideea care pote se se realizează mai tărziu, acumă înse stămă în facia imposibilității și se călărumă vre unu altă mediu actualmente mai practică de îndreptare, acestu mediu este prea simplu și pote că de aici nu s'a propusă încă.

Atribuțiile secțiunii III se potă susține suptu astă două ideie, legalisără sau darea autenticății actelor, execuționă și cu mesurele preparatorie. Acătă naturale împărțire a lucrărilor dă firesc ideea dă împărții chiaru tribunalelor în două secțiuni, una înșineană cu totu felul de legalisără, éru cea-l-altă cu vendările silnice și cu secestri.

Intr'u convorbire ce amă avută odimoră cu unu fostu ministru ală justiție, bărbati integră și gelosu pentru binele publicu, amă avută onorea a i supușe acătă ideea. Ministrul de atunci o aprobă imi înțempișă înse, că creaționă unei sub secțiuni a secțiunii III este peste putință din cauza reducătorilor săcute bugetul de către Cameră. Astă-di vină și facă totu aceia-ștă propunere prin canalul public

